AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/895

af 24. maj 2022

om bemyndigelse til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1 og 2, og artikel 83, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 27. december 2019 vedtog FN's Generalforsamling resolution 74/247 om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål, og det blev besluttet at nedsætte et åbent mellemstatsligt ad hoc-udvalg af eksperter, der repræsenterer alle regioner, til at udarbejde en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

(2) Unionen har allerede vedtaget regler, der dækker nogle, men ikke alle elementer, som det formentlig vil blive overvejet at medtage i den omfattende internationale konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål. Disse regler omfatter navnlig instrumenter om materiel strafferet ([1]), om politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager ([2])og om minimumsstandarder for

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18).

([2]) Rådets retsakt af 29. maj 2000 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53), Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1), Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

processuelle rettigheder ([3]) samt garantier for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred ([4]). Eftersom der allerede er blevet fremlagt og drøftet lovgivningsforslag på yderligere tilknyttede områder, bør der desuden også tages hensyn til disse forslag, for så vidt som de har til formål at styrke Unionens retlige rammers effektivitet.

(3) Derfor kan en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål påvirke visse EU-regler eller ændre deres rækkevidde.

(4) For at beskytte EU-rettens integritet og sikre, at de folkeretlige regler og EU-retten fortsat er i overensstemmelse med hinanden, er det nødvendigt, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence som fastlagt i traktaterne, og som Unionen har vedtaget regler om, deltager i forhandlingerne om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

(5) Den 22. marts 2021 vedtog Rådet konklusioner om EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti. Heri mindede Rådet om, at flere aspekter af forhandlingerne om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål kan vedrøre den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og understregede, at det »støtter og fremmer Budapestkonventionen om IT-kriminalitet og det igangværende arbejde med anden tillægsprotokol til nævnte konvention. Det deltager desuden fortsat i multilaterale udvekslinger om cyberkriminalitet, herunder i processer vedrørende Europarådet, FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) og Kommissionen for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet (CCPCJ), for at sikre et styrket internationalt samarbejde om bekæmpelse af cyberkriminalitet, herunder udveksling af bedste praksis og teknisk viden og støtte til kapacitetsopbygning, samtidig med at menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder respekteres, fremmes og beskyttes.«

(6) Denne afgørelse bør ikke berøre kompetencefordelingen mellem Unionen og dens medlemsstater som fastlagt i traktaterne, medlemsstaternes deltagelse i forhandlingerne om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål og enhver senere afgørelse om at indgå, undertegne eller ratificere konventionen.

(7) Forhandlingsdirektiverne i addendummet til denne afgørelse er rettet til Kommissionen og kan revideres og videreudvikles efter behov afhængigt af udviklingen i forhandlingerne.

(8) Kommissionen og medlemsstaterne bør i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde arbejde tæt sammen under forhandlingsprocessen, herunder gennem regelmæssige kontakter med medlemsstaternes eksperter og repræsentanter i New York og Wien.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

(9) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den 18. maj 2022 ([5]).

(10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Kommissionen bemyndiges herved til på Unionens vegne for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence som fastlagt i traktaterne, og som Unionen har vedtaget regler om, at indlede forhandlinger om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

2. Forhandlingerne føres på grundlag af Rådets forhandlingsdirektiver, der er fastsat i addendummet til denne afgørelse, og som kan revideres og videreudvikles efter behov afhængigt af udviklingen i forhandlingerne.

Artikel 2

Forhandlingerne føres i samråd med Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager, der hermed udpeges som det særlige udvalg som omhandlet i artikel 218, stk. 4, i TEUF.

Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til det særlige udvalg, jf. stk. 1, om de skridt, der iværksættes i henhold til denne afgørelse, og hører det regelmæssigt.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Rådet rapport til det om forhandlingsprocessen og resultaterne af forhandlingerne, herunder skriftligt.

I den udstrækning forhandlingerne berører spørgsmål, der henhører under både Unionens og dens medlemsstaters kompetence, arbejder Kommissionen og medlemsstaterne tæt sammen under forhandlingsforløbet for at sikre enhed i Unionens og dens medlemsstaters internationale repræsentation.

Artikel 3

Denne afgørelse og addendummet hertil offentliggøres straks efter vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

([5]) Udtalelse af 18.5.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2022.

På Rådets vegne
B. LE MAIRE
Formand

ADDENDUM

FORHANDLINGSDIREKTIVER MED HENBLIK PÅ EN OMFATTENDE INTERNATIONAL KONVENTION OM BEKÆMPELSE AF BRUG AF INFORMATIONS- OG KOMMUNIKATIONSTEKNOLOGI TIL KRIMINELLE FORMÅL

For så vidt angår forhandlingsprocessen bør Unionen sigte mod at opnå følgende:

1) Forhandlingsprocessen er åben, inklusiv og gennemsigtig og baseret på loyalt samarbejde.

2) Forhandlingsprocessen gør det muligt for alle relevante interessenter, herunder repræsentanter for civilsamfundet, den private sektor, den akademiske verden og ikkestatslige organisationer, at deltage på en meningsfuld måde.

3) Input fra alle medlemmer af FN vurderes på lige fod for at sikre en inklusiv proces.

4) Forhandlingsprocessen er baseret på et effektivt og realistisk arbejdsprogram.

For så vidt angår de generelle mål for forhandlingerne bør Unionen sigte mod at opnå følgende:

5) Samtidig med at konventionen sikrer et højt niveau af beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, tjener den som et effektivt instrument for retshåndhævende og judicielle myndigheder i forbindelse med den globale bekæmpelse af cyberkriminalitet og har til formål at fremme og styrke foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe cyberkriminalitet mere effektivt, til også at fremme og lette det internationale samarbejde, til at sikre et højt beskyttelsesniveau for ofres rettigheder og til at støtte kapacitetsopbygning og teknisk bistand i forbindelse med bekæmpelsen af cyberkriminalitet.

6) Der tages fuldt hensyn til de eksisterende rammer for gennemprøvede internationale og regionale instrumenter og bestræbelser som afspejlet i FN's Generalforsamlings resolution 74/247 og 75/282. Konventionen er derfor forenelig med eksisterende internationale instrumenter, navnlig De Forenede Nationers konvention fra 2000 om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og protokollerne hertil, De Forenede Nationers konvention fra 2003 mod korruption, Europarådets Budapestkonvention fra 2001 om IT-kriminalitet og protokollerne hertil, men også andre relevante internationale og regionale instrumenter, navnlig vedrørende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Konventionen undgår at påvirke anvendelsen af dem eller yderligere tiltrædelse af disse eksisterende instrumenter for ethvert land og undgår så vidt muligt unødvendige overlapninger.

7) Der tages fuldt hensyn til arbejdet og resultaterne i den åbne mellemstatslige ekspertgruppe til gennemførelse af en omfattende undersøgelse af cyberkriminalitet som vedtaget i FN's Generalforsamlings resolution 75/282.

8) Konventionens bestemmelser sikrer den størst mulige beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. EU's medlemsstater bør være i stand til at overholde folkeretten og EU-retten, herunder de grundlæggende rettigheder, friheder og generelle principper i EU-retten som fastsat i Den Europæiske Unions traktater og chartret om grundlæggende rettigheder. Konventionens bestemmelser bør også være forenelige med EU's og medlemsstaternes internationale handelsforpligtelser.

For så vidt angår forhandlingernes substans bør Unionen sigte mod at opnå følgende:

9) Konventionen indeholder definitioner af strafbare handlinger, der kun kan begås ved hjælp af computersystemer.

10) Forudsat at der sikres tilstrækkelige betingelser og garantier og en passende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, kan konventionen som en undtagelse fra princippet i punkt 9 indeholde definitioner af strafbare handlinger, der kan begås uden brug af computersystemer, men som kan muliggøres ved brug af computersystemer under visse omstændigheder, men kun i tilfælde, hvor anvendelsen af computersystemerne i væsentlig grad ændrer den strafbare handlings karakteristika eller konsekvenser.

11) De strafbare handlinger er klart og snævert defineret på en teknologineutral måde. Definitionerne er forenelige med definitionerne i andre relevante internationale eller regionale konventioner, navnlig inden for cyberkriminalitet, og med internationale menneskerettighedsstandarder og de grundlæggende frihedsrettigheder.

12) Konventionen fastsætter regler om medvirken og tilskyndelse og, hvis det er relevant, forsøg på sådanne strafbare handlinger, om både fysiske og juridiske personers ansvar for sådanne strafbare handlinger, regler om fastlæggelse af jurisdiktion med hensyn til sådanne strafbare handlinger og om sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og foranstaltninger i forbindelse med sådanne strafbare handlinger, der er forenelige med andre relevante internationale eller regionale konventioner, navnlig inden for organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet, og med internationale menneskerettighedsstandarder.

13) Konventionen fastsætter processuelle foranstaltninger inden for rammerne af en straffesag, der gør det muligt for myndighederne effektivt at efterforske cyberkriminalitet, hvilket, forudsat at der er tilstrækkelige garantier, kan omfatte foranstaltninger til at sikre eller indhente elektronisk bevismateriale vedrørende enhver strafbar handling som led i en strafferetlig efterforskning eller straffesag og, hvis der desuden er et påvist behov og en påvist merværdi, foranstaltninger til at indefryse og konfiskere udbytte fra sådanne strafbare handlinger under behørig hensyntagen til proportionalitets-, legalitets- og nødvendighedsprincippet, beskyttelsen af rettighederne vedrørende respekt for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

14) Disse processuelle foranstaltninger inden for rammerne af en straffesag er ikke i modstrid med andre relevante internationale eller regionale konventioner, navnlig inden for organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet, og er forenelige med sådanne konventioner og med internationale menneskerettighedsstandarder og de grundlæggende frihedsrettigheder.

15) Processuelle foranstaltninger til sikring eller indhentning af elektronisk bevismateriale indeholder en klar og snæver definition af den type oplysninger, der er omfattet. Processuelle foranstaltninger til samarbejde med enheder i den private sektor sikrer, at byrden for sådanne enheder står i rimeligt forhold til formålet, og at enheder i den private sektor respekterer love om beskyttelse af deres brugeres menneskerettigheder fuldt ud. Konventionen skaber juridisk klarhed for udbydere af onlinetjenester (f.eks. internetudbydere) i deres forbindelser med de retshåndhævende myndigheder i de stater, der er parter i konventionen. Processuelle foranstaltninger til fjernelse af ulovligt indhold vedrører kun ulovligt indhold, der er tilstrækkelig specifikt og defineres snævert i konventionen.

16) Konventionen fastsætter samarbejdsforanstaltninger, der gør det muligt for myndighederne i de forskellige stater, der er parter i instrumentet, at samarbejde effektivt gennem gensidig retshjælp, herunder gennem oprettelse af kontaktpunkter, med henblik på strafferetlig efterforskning eller straffesager vedrørende strafbare handlinger, der er defineret i instrumentet. Den kan også fastsætte sådanne samarbejdsforanstaltninger med henblik på at sikre eller indhente elektronisk bevismateriale vedrørende enhver strafbar handling som led i en strafferetlig efterforskning eller straffesag, forudsat at disse foranstaltninger er underlagt tilstrækkelige betingelser og garantier i henhold til staternes nationale lovgivning, som skal fastsætte en passende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

17) Disse samarbejdsforanstaltninger er forenelige med andre relevante internationale eller regionale konventioner, navnlig inden for organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet, og er ikke i modstrid med sådanne konventioner, internationale menneskerettighedsstandarder og de grundlæggende frihedsrettigheder.

18) Samarbejdsforanstaltningerne er underlagt de betingelser, der er fastsat i den anmodede parts ret, og giver bredt grundlag for afvisning, f.eks. for at sikre beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger, herunder i forbindelse med overførsel af personoplysninger, og forekomsten af dobbelt strafbarhed.

19) Konventionen fastsætter strenge betingelser og stærke garantier for at sikre, at EU's medlemsstater kan respektere og beskytte de grundlæggende rettigheder, friheder og generelle principper i EU-retten, som er fastsat i Den Europæiske Unions traktater og chartret om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig proportionalitets-, legalitets- og nødvendighedsprincippet for så vidt angår strafbare handlinger og sanktioner, processuelle garantier og rettigheder, retten til effektiv domstolsprøvelse, uskyldsformodningen, retten til en retfærdig rettergang og retten til forsvar for personer, der er anklaget i en straffesag, retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange i en straffesag for samme strafbare handling samt retten til privatlivets fred, retten til beskyttelse af personoplysninger og elektroniske kommunikationsdata, når sådanne data behandles, herunder videregivelse heraf til myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, og retten til ytrings- og informationsfrihed. Konventionen sikrer navnlig, at EU-medlemsstaterne er i stand til at opfylde kravene til internationale overførsler af personoplysninger som omhandlet i direktiv (EU) 2016/680, forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Betingelserne og garantierne sikrer også beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder. Dette gælder for hele konventionen, herunder processuelle foranstaltninger og samarbejdsforanstaltninger, herunder foranstaltninger, der i væsentlig grad kan gribe ind i fysiske personers rettigheder.

20) Konventionen danner grundlag for frivillige kapacitetsopbyggende foranstaltninger for at styrke landenes evne til at foretage en effektiv efterforskning og retsforfølgning af cyberkriminalitet og til at indhente elektronisk bevismateriale til efterforskning og retsforfølgning af andre strafbare handlinger, herunder ved hjælp af teknisk bistand og uddannelse. UNODC har en klart beskrevet rolle i forbindelse med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger.

21) Konventionen sikrer, at ofre for cyberkriminalitet modtager passende bistand, støtte, beskyttelse og adgang til erstatning.

22) Konventionen danner grundlag for praktiske foranstaltninger til forebyggelse af cyberkriminalitet, som er klart definerede og strengt afgrænsede og adskilt fra processuelle foranstaltninger inden for rammerne af en straffesag, der kan gribe ind i fysiske eller juridiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

For så vidt angår konventionens funktionsmåde bør Unionen sigte mod at opnå følgende:

23) Konventionen bevarer de eksisterende globale og regionale instrumenter og det igangværende internationale samarbejde i forbindelse med den globale bekæmpelse af cyberkriminalitet. Navnlig kan Den Europæiske Unions medlemsstater i deres indbyrdes forbindelser fortsat anvende Den Europæiske Unions regler.

24) Konventionen indeholder en passende mekanisme, der skal sikre gennemførelsen heraf og fastsætte afsluttende bestemmelser, herunder om tvistbilæggelse, undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse, ikrafttræden, ændring, suspension, opsigelse, depositar og sprog, der, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, udformes som bestemmelserne i andre relevante internationale eller regionale konventioner, navnlig inden for organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet.

25) Konventionen giver Den Europæiske Union mulighed for at blive part i konventionen.

Forhandlingsproceduren er generelt som følger:

26) Kommissionen bør bestræbe sig på at sikre, at konventionen er i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning og relevante EU-politikker samt Unionens forpligtelser i henhold til andre relevante multilaterale aftaler.

27) Kommissionen bør på Unionens vegne føre forhandlinger om spørgsmål, der henhører under dens kompetence i overensstemmelse med traktaterne, og som Unionen har vedtaget regler om.

28) Forhandlingerne, herunder hver forhandlingsrunde, skal forberedes i god tid. Med henblik herpå underretter Kommissionen Rådet om den forventede tidsplan og de spørgsmål, der skal forhandles, og videregiver de relevante oplysninger så tidligt som muligt.

29) Kommissionen og medlemsstaterne bør i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde arbejde tæt sammen under forhandlingsprocessen, herunder gennem regelmæssige kontakter med medlemsstaternes eksperter og repræsentanter i Wien og New York.

30) Forud for forhandlingsmøderne holdes der et møde i Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager med henblik på at identificere de vigtigste spørgsmål, udarbejde udtalelser og udstikke retningslinjer, herunder i givet fald udarbejde erklæringer og forbehold.

31) Kommissionen aflægger rapport til Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager om resultaterne af forhandlingerne efter hvert forhandlingsmøde, herunder skriftligt.

32) Kommissionen underretter Rådet og hører Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager om alle vigtige spørgsmål, der måtte opstå under forhandlingerne.